

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 18 marca 1883.

29.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 4 marca 1883, o ustanowieniu upoważnień celniczych delegacji cłowej połączonej ze służbą portową w St. Giorgio w Dalmacyi.

Upoważnia się delegacją cłową, połączoną ze służbą portową w St. Giorgio na wyspie Lesinie w Dalmacyi do ekspedycyowania wchodowego towarów uwolnionych od cła w ogólności lub dopóki Traktat handlowy z Włochami będzie obowiązywał, a mianowicie T. Nr. 32 *a)*, 36, 49, 50 *a)*, 51, 53, 54, 56, 60, 61, 62, 64, 80, 94, 95, 96, 102, 103 *a)*, *b)*, 136, 152, 163, 244, 249 *a)*, *b)*, 353 (z wyjątkiem nawozów sztucznych), 354 i 355, tudzież siarki w kawałkach i mielonej (T. Nr. 318); jakoteż do ekspedycyowania towarów wywozowych wolnych od cła i do załatwiania ceduł przewodnych od towarów w obrocie krajowym za morze przekazanych.

Dunajewski r. w.

30.

Ustawa z dnia 13 marca 1883,

o zapomogach z funduszów państwa dla Karyntyi z przyczyny powodzi w roku 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Z przyczyny powodzi, które kraj Karyntyą nawiedziły w miesiącach wrześniu i październiku 1882, wyznaczają się dla niej następujące zapomogi z funduszów państwa.

§. 2.

Wsparcie, wyznaczone dla Karyntyi rozporządzeniem cesarskiem z dnia 26 września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130), pozwala się wydać w miarę potrzeby aż do sumy łącznej 200.000 zł. na zapomogi niezwrótne dla gmin i ich członków, najbardziej zasilku potrzebujących, w tych okolicach kraju, które powodzie nawiedziły.

§. 3.

Na pokrycie wydatków nadzwyczajnych, które fundusz krajowy ponosi z przyczyny powodzi, wyznacza się krajowi wsparcie niezwrótne w kwocie 28.000 zł. i zaliczkę bezprocentową w kwocie 100.000 zł., która zwrócona być ma w pięciu równych ratach rocznych, począwszy od dnia 1 stycznia 1886.

§. 4.

Gminom i członkom gmin, którzy z przyczyny powodzi potrzebują zapomogi, mogą być w miarę potrzeby udzielane zaliczki bezprocentowe aż do sumy łącznej 100.000 zł., których zwrot kraj ma poręczyć.

Zaliczki te wyznaczać będzie Rząd za zgodą wydziału krajowego.

Zaliczki zwrócone być mają w piętnastu równych ratach rocznych, począwszy od dnia 1 stycznia 1886.

Zaległe raty zaliczki mogą być egzekwowane porządkiem administracyjnym.

§. 5.

Ci, którzy dostali zaliczki na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 26 września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130), otrzymają pozwolenie zwrócenia ich w tych terminach, które ustanowione zostały w §. 4.

Zaliczki te wzięć należy w rachunek sumy ogólnej w §. 4 wzmiankowanej.

§. 6.

Na pokrycie kosztów przywrócenia budowli regulacyjnych w rzece Gail, zniszczonych lub uszkodzonych przez powodzie, które to koszta preliminarne zostały w sumie 282.000 zł., wyznacza się kwotę 141.000 zł. pod tym warunkiem, aby kraj takąż samą kwotę wzięł na siebie.

W celu złożenia tego udziału krajowego, pozwala się dać krajowi zaliczkę bezprocentową, tyle co on wynosząca, która zwrócona być ma w taki sam sposób i w tych samych terminach, które w ustawie z dnia 19 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 97), ustanowione zostały do spłacenia pożyczki bezprocentowej, krajowi udzielonej.

We względzie tych odbudowań, zabezpieczony być ma Rządowi wpływ, określony ustawami, tyczącemi się regulacji rzeki Gail.

§. 7.

Dokumenty prawne, podania i akty urzędowe, tyczące się zaliczek w §. 4 wzmiankowanych, mianowicie tyczące się zabezpieczeń, które reprezentacya kraju uzna za potrzebne dla zaliczek udzielonych pod odpowiedzialnością kraju, tudzież podania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty mające związek z robotami około budowli w §. 6 wzmiankowanych, są wolne od stępli i opłat.

§. 8.

Wydatki, które ustawa niniejsza ponieść dozwala, będą zamieszczone w preliminarzu państwa na rok 1883.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 13 marca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

31.**Ustawa z dnia 13 marca 1883,**

o zapomogach z funduszków państwa dla Tyrolu z przyczyny powodzi w roku 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Z przyczyny powodzi, które kraj Tyrol w miesiącach wrześniu i październiku 1882 nawiedziły, dane mu będą zapomogi z funduszków państwa, a to w myśl następujących postanowień.

§. 2.

Na pokrycie kosztów przywrócenia budowli regulacyjnych w częściach rzeki Adygi, w ustawie z dnia 23 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) wymienionych, z których to kosztów, w sumie łącznej 754.000 zł. preliminowanych, kwotę częściową 301.600 zł. kraj bierze na siebie, wyznacza się sumę 452.400 zł.

Nadto na pokrycie kosztów przywrócenia budowli w rzece Eisack przy jej uściu do Adygi, preliminowanych w sumie 142.000 zł., z których kwotę częściową 56.800 zł. kraj bierze na siebie, wyznacza się zasiłek rządowy w sumie 85.200 zł. a na pokrycie kosztów budowli, uznanych za koniecznie potrzebne w tak zwanej neutralnej części Adygi, z których to kosztów, w sumie 75.000 zł. preliminowanych, kraj bierze na siebie kwotę częściową 30.000 zł., wyznacza się sumę 45.000 zł. pod tym warunkiem, że także te budowle uważane będą za sprawę krajową i że zapewniony będzie Rządowi odpowiedni wpływ na sposób użycia tych zasiłków i wykonania budowli.

§. 3.

Na wszystkie inne roboty, które dla zapobieżenia powodziom w zniszczonych częściach kraju będą potrzebne w rzekach Drawie, Rienzu, Eisacku, Brennie, Sarce i w części Adygi od Sacco aż do granicy krajowej, tudzież na koszt regulacji Avisy, Noce i tych dzikich potoków, które do wzmiankowanych rzek

wpadają i są najniebezpieczniejsze, nakoniec na osuszenie i umocnienie podnóży gór w tych obszarach, wyznacza się zasiłek rządowy w sumie 6,800.000 zł.

Ten zasiłek rządowy, nie obejmujący w sobie sum, które państwo pokrywa z tytułu administracji dróg, płacony będzie pod warunkami, wyłuszczone w §§. 4 aż do 8, ratami rocznymi równymi a to ćwierćrocznie z góry.

§. 4.

Roboty w §. 3 wzmiankowane, uważane być mają przy zachowaniu przepisów ustawy niniejszej za sprawę krajową i o ile to będzie potrzebne, uregulowane ustawą krajową, mianowicie we względzie przyczynienia się osób interesowanych, które ile możliwości trzeba do tego pociągnąć.

§. 5.

Roboty te ukończone być mają w przeciągu lat sześciu, począwszy od roku 1883.

§. 6.

Celem wykonania robót utworzony być ma fundusz regulacyjny. Do funduszu tego wpływają:

- a) przeznaczone przez sejm uchwałami z dnia 30 listopada 1882 na cele w §. 3 wzmiankowane 2,523.200 zł. z funduszków krajowych;
- b) zasiłki rządowe (§. 3);
- c) przyczynki interesowanych, stósownie do ich szczególnego przeznaczenia;
- d) dochód z sprzedaży gruntów, uzyskanych przez wykonanie budowli.

Na funduszu regulacyjnym ciężać mają także bieżące koszta zarządu, koszta robót już wykonanych, jako niezmiernie pilnych, na rachunek kraju i rządu, tudzież koszta utrzymania w ciągu czasu, w §. 5 ustanowionego, budowli, które będą wykonane.

§. 7.

Uczątek krajowy (§. 6, lit. a) wnosić należy do funduszu regulacyjnego w ciągu czasu w §. 5 ustanowionego ratami rocznymi równymi a to ćwierćrocznie z góry.

§. 8.

Utworzona będzie komisya krajowa, mająca siedzibę w Innsbrucku a zostająca pod przewodnictwem namiestnika lub jego zastępcy, która składać się ma:

- a) z delegata Rządu;
- b) z członków, których wyznaczy Wydział krajowy ze względem na interesowane części kraju i z delegatów obu sekcij Rady kultury krajowej.

Komisya ta wypracować ma program robót w §. 3 wzmiankowanych, który Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym zatwierdzi a w którym także kolej ich następstwa ma być oznaczona. W tym względzie trzymać się trzeba tej zasady, że roboty najpilniejsze i najpotrzebniejsze do obrony kraju od powodzi, winny być najprzód wykonane.

Komisya winna nadto uchwalić projekty i kosztorysy pojedynczych robót, zarządzić ich wykonanie i temże kierować, doglądać w ciągu czasu budowy dokonanych robót i zarządzać funduszem regulacyjnym.

We względy ilości członków i czynności komisyi, wyda Rząd szczegółowe postanowienia w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 9.

Współuczestnikom, Spółkom wodnym, gminom i członkom gminy, w skutek powodzi zasilku potrzebuującym, udzielane być mogą w miarę potrzeby zaliczki bezprocentowe pod odpowiedzialnością kraju za ich zwrot, ogółem aż do sumy 1,500.000 zł. z prawem używania tej dotacyi aż do końca 1885 roku.

Zaliczki takie udzielane być mogą w szczególności także na zalesienie, jakoteż stronom interesowanym w §. 6, lit. c) wzmiankowanym.

Zaliczki wyznaczać będzie Rząd za zgodą Wydziału krajowego.

Zaliczki zwrócone być mają piętnastu ratami rocznymi równymi, począwszy od dnia 1 stycznia 1886.

Zaległe raty zaliczek mogą być egzekwowane porządkiem administracyjnym.

§. 10.

Ci, którzy dostali zaliczki na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 26 września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130), otrzymają pozwolenie zwrócenia tychże w terminach ustanowionych w §. 9.

Zaliczki te wziąć należy w rachunek sumy ogólnej w §. 9 wzmiankowanej.

§. 11.

W okolicznościach na szczególne względy zasługujących, udzielać może Rząd w miarę potrzeby najbardziej podupadłym gminom i członkom gmin zapomogi niezwrotne, ogółem aż do sumy 500.000 zł.

Postanowienie to nie narusza pozwolenia danego rozporządzeniami cesarskimi z dnia 26 września 1882 (Dz. u. p. Nr. 130) i z dnia 30 października 1882 (Dz. u. p. Nr. 152), do udzielania w Tyrolu zapomóg niezwrotnych ogółem aż do sumy 500.000 zł.

§. 12.

Spółkom wodnym, które według ustaw krajowych z dnia 23 kwietnia 1879 (Dz. u. k. Nr. 24, 25 i 26) są obowiązane do płacenia udziałów na uregulowanie części Adygi, wzmiankowanych w tych ustawach, gdyby dowodnie obowiązkowi temu nie mogły zadość uczynić, może Rząd udzielać po zniesieniu się z Wydziałem krajowym, zapomogi niezwrotne ze skarbu państwa ogółem aż do sumy 500.000 zł. w taki sposób, że przysądzona zapomoga wniesiona być ma do właściwego funduszu regulacyjnego na rachunek udziału konkurencyjnego, który Spółka ma płacić.

§. 13.

Wydatki, które na zasadzie ustawy niniejszej mają być poniesione, zamieszczane będą w preliminarzach państwa odpowiednich lat.

§. 14.

Od stępli i opłat będą wolne:

1. Dokumenty, dotyczące się pożyczki przez sejm tyrolski uchwalonej aż do sumy trzech milionów złotych w gotówce, tudzież kwity tymczasowe, udziałowe zapisy dłużne i kupony od udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki.

2. Podania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, jakoteż akty urzędowe, odnoszące się do wykonania robót w §§. 2 i 3 ustawy niniejszej wzmiankowanych.

3. Dokumenty prawne, podania i akty urzędowe, dotyczące się zapomóg i zaliczek w §§. 9, 11 i 12 wzmiankowanych, mianowicie dotyczące się zabezpieczenia, które reprezentacya kraju uzna za potrzebne dla zaliczek, udzielonych pod odpowiedzialnością kraju.

§. 15.

Udziałowe zapisy dłużne rzeczony pożyczki krajowej mogą być używane do lokowania dla zysku kapitałów fundacyj, zakładów pod dozorem publicznym zostających, tudzież funduszów sierocych, powierznich i depozytowych, jakoteż po kursie giełdowym, jednak nie po nad wartość imienną, na kaucyje służbowe i kupieckie.

§. 16.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 13 marca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

32.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 15 marca 1883,

tyczące się zmian w postępowaniu z przesyłkami powziątkowemi w obrocie pocztowym monarchyi austriacko-węgierskiej i do obszaru zajętego, tudzież wywołania kart powziątkowych.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny i kr. węgierskiem ministerstwem robót publicznych i komunikacyj, zaprowadzają się od dnia 1 kwietnia b. r. w postępowaniu z przesyłkami powziątkowemi w obrocie wewnętrznym monarchyi austriacko-węgierskiej i do obszaru zajętego, następujące zmiany:

1. Na miejsce terażniejszej karty powziątkowej zaprowadza się do przesyłek powziątkowych adres przesyłkowy, połączony z przekazem powziątkowym.

Obadwa dokumenta trzeba dokładnie wypełnić, stósownie do ich tekstu a przeto jako adresata wpisać trzeba w adresie przesyłkowym, odbiorcę przesyłki powziątkowej, w przekazie zaś powziątkowym, oddawcę teje przesyłki.

Niedokładności w wygotowywaniu tych papierów przesyłkowych lub poprawki w podaniu kwoty powziątku są zabronione.

2. Dotychczasowe karty powziątkowe będą od dnia ostatniego marca 1883 całkiem wywołane z obiegu.

Osoby prywatne, posiadające karty powziątkowe, mogą aż do końca 1883 roku wymieniać je w każdym c. k. urzędzie pocztowym za inne znaczki pocztowe tej samej wartości.

3. Przesyłki powziątkowe oddaje się za zwykłemi rewersami oddawczemi, do przesyłek poczty wozowej przepisanimi, lub na książki oddawcze.

Gdy się używa rewersu oddawczego, osoba pocztowa pisze własnoręcznie na jego odwrotnej stronie nazwisko oddawcy, podane w przekazie powziątkowym, gdy się używa książki oddawczej, zapisuje kwotę powziątku (. . . . zł. . . c. Nr.) w rubryce 10 „Uwagi“.

4. O przesyłkach powziątkowych, nadchodzących do doręczenia, adresaci będą uwiadamiiani tak samo, jak o innych przesyłkach pocztowych i będą im tak samo doręczane. Adresat potwierdzić ma w książce sługi pocztowego, do uwiadomienia służącej, jako został uwiadomiony.

Przesyłki powziątkowe wydawane będą dopiero po zapłaceniu powziątku i wszystkich należytości, do czego zostawia się adresatom zwyczajnie najwięcej 14 dni od nadejścia przesyłki.

Pijawki i inne żywe zwierzęta, za powziątkiem posłane, odebrać trzeba w ciągu 24 godzin od uwiadomienia.

5. Z żądaniem, aby powziątek został zmniejszony, lub, aby go nie wymagano, zgłosić się trzeba w przeciągu dni siedmiu a urzędy pocztowe mogą także przesłać je na koszt strony telegrafem.

6. Otrzymane kwoty powziątkowe przesyłane będą oddawcom przesyłek powziątkowych, za pomocą przekazów pocztowych powziątkowych, z którymi, jakiegokolwiek kwota byłaby wielkości, postępować się będzie pod względem doręczenia i wypłacania, w całkiem taki sam sposób, jak z innemi nadchodzącemi w obrocie krajowym przekazami pocztowemi aż do 200 zł. w. a.

Dla stron, do których nadchodzi regularnie większa ilość zwykłych lub powziątkowych przekazów pocztowych, używać się będzie do doręczenia i likwidowania konsygnacyj, wygotowanych przez urząd pocztowy w dwóch egzemplarzach.

W jednym egzemplarzu potwierdza strona odebranie ogólnej ilości sztuk przekazów, doręczonych bez rewersu odbiorczego, w drugim, który się stronie zostawia, wiana też strona, w celu odebrania pieniędzy, potwierdzić sumę ogólną przekazów pocztowych, w każdej konsygnacyi wyszczególnionych, z których każdy ma być pokwitowany.

Wypłaca się okazicielowi podpisanych konsygnacyj i przekazów pocztowych bez innej legitymacyi i zakład pocztowy nie bierze na siebie odpowiedzialności.

Konsygnacye te opatrzone będą dla każdej strony liczbami bieżącymi, zacyzającymi się corocznie od 1.

Kwoty asygnowane przekazem pocztowym powziątkowym wypłacać wolno tylko w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia oddania posyłki na pocztę. Po upływie tego czasu trzeba do właściwej dyrekcyi pocztowej podać prośbę stęplowaną o szczególne pozwolenie do późniejszej wypłaty, jakoteż do wygotowania duplikatu.

7. Za przesyłki powziątkowe zakład pocztowy ręczy w taki sam sposób jak za przesyłki wozowe.

Za powziątki, ciężące na przesyłkach, ręczy zakład pocztowy tylko o tyle, o ile przesyłka została adresatowi należycie doręczona a kwota powziątku była reklamowana w ciągu 6 miesięcy od dnia oddania przesyłki na pocztę.

Gdyby w tym terminie nie reklamowano, pozwolenie do wypłacenia kwoty powziątkowej może być dane wyjątkowo, ale tylko w przeciągu lat 3 od dnia oddania przesyłki powziątkowej na pocztę, w takim razie, jeżeli z dokumentów, znajdujących się w departamencie rachunków pocztowych, można się przekonać, że powziątek istotnie wpłynął do kasy pocztowej i dotąd nie został wypłacony.

8. Przesyłki powziątkowe, powracające, będą zwracane oddawcy za opłatą należytości na nich ciężących i za odebraniem rewersu pocztowego a według okoliczności za zanotowaniem w książce oddawczej i za potwierdzeniem odbioru w adresie przesyłkowym.

Pino r. w.